

UZASADNIENIE

R. I. wystąpiła przeciwko (...) z siedzibą w G. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 30 marca 2016 roku w sprawie I Nc (...), opatrzonego klauzulą wykonalności 28 stycznia 2019 roku.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte bezpodstawnie, ponieważ roszczenia z tytułu umowy kredytu przedawniają się z upływem 3 lat od momentu ich wykonalności. Roszczenie banku z tytułu umowy kredytu stało się wymagalne 16 lutego 2012 roku na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 17 stycznia 2012 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności 16 lutego 2012 roku. Dług został sprzedany powodowi 9 lipca 2014 roku. Powódka powołała się również na uchwałę w sprawie III CZP 29/16. Według niej postępowanie zostało wszczęte niezgodnie z prawem i tytuł egzekucyjny powinien być wycofany, a postępowanie w całości umorzone.

Następnie sprecyzowała, że pozew dotyczy pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wydanego 30 czerwca 2016 roku przez Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim w sprawie I Nc (...).

Pozwany nie wdał się w spór, dlatego wyrok ma charakter zaoczny.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Pod sygnaturą WR Km (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie W. R. prowadzone było postępowanie egzekucyjne przeciwko R. I. na rzecz (...) SA Oddziału w L., na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 17 stycznia 2012 roku nr (...), opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 8 lutego 2012 roku w sprawie I Co (...). 4 listopada 2013 roku postępowanie to zostało umorzone (k. 10-12).

Pismem (...) SA datowanym 16 lipca 2014 roku R. I. została zawiadomiona przez dotychczasowego wierzyciela, że wierzytelność przeciwko niej w łącznej wysokości 30087,38 zł została przeniesiona 11 lipca 2014 roku na nowego wierzyciela – (...) z siedzibą w G. (k. 9).

18 września 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Lubartowie M. G. dokonał czynności zawiadomienia dłużnika R. I. o wszczęciu egzekucji w sprawie Km (...) na rzecz wierzyciela (...) z siedzibą w G., na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 30 marca 2016 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności 28 stycznia 2019 roku (k. 6-8).

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego opartego na przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może co do zasady stanowić przedawnienie roszczenia.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. w aktualnie obowiązującym brzmieniu roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat sześciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Na podstawie art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W

razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 k.c.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1104), która weszła w życie 9 lipca 2018 r., do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 1). Jeżeli, zgodnie z ustawą zmienianą, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy, niż według przepisów dotychczasowych (dotychczas termin przedawnienia tego rodzaju roszczeń wynosił 10 lat), bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (9 lipca 2018 r.). Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Powództwo opozycyjne, skierowane przeciw tytułowi wykonawczemu, którym jest prawomocne orzeczenie sądowe, nie może służyć ponownemu merytorycznemu rozpoznaniu sprawy. Nie jest ono środkiem prawnym, za pomocą którego można podważyć prawomocność materialną orzeczenia (por. m.in. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 16/12, OSNC 2012, nr 11, poz. 129). Z tego powodu zmiana stanu prawnego po powstaniu tytułu egzekucyjnego będącego orzeczeniem sądowym lub po zamknięciu rozprawy poprzedzającej jego wydanie nie stanowi podstawy powództwa opozycyjnego tylko z tego powodu, że według nowych regulacji prawnych należałoby ewentualnie odmiennie ocenić zagadnienia, które są rozstrzygnięte tym orzeczeniem. Nie można wtedy mówić, że nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1972 r., II CR 385/72, nie publ.).

Odmienne rzecz może się przedstawiać wtedy, gdy zmiana stanu prawnego spowodowała, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub w całości wygasło albo nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Sytuacja taka może być rezultatem tego, że nowe regulacje prawne wyraźnie retroaktywnie odnoszą się do określonych zobowiązań stwierdzonych tytułami wykonawczymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1972 r., II CR 385/72, nie publ.). Zmiana tego rodzaju nie wystąpiła w okolicznościach rozpoznawanej sprawy.

Tytuł wykonawczy, którego pozbawienia wykonalności powódka się domaga, to nakaz zapłaty wydany w sprawie I Nc (...) w dniu 30 marca 2016 roku. Od jego wydania nie upłynęło jeszcze dziesięć lat (a nie wiadomo, kiedy orzeczenie to się uprawomocniło, czyli kiedy rozpoczął się ponownie bieg przedawnienia), następnie jednak bieg przedawnienia był przerywany przez kolejne czynności wierzyciela, tj. wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, którą nadano postanowieniem z 28 stycznia 2019 roku oraz wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lubartowie M. G. (nie wiadomo, kiedy dokładnie złożonym, ale w każdym razie w 2019 roku). W tym układzie również odsetki zasądzone na przyszłość, podlegające trzyletniemu terminowi przedawnienia, również nie uległy przedawnieniu.

Przedawnienie, do którego ewentualnie doszło przed wydaniem nakazu zapłaty z 30 marca 2016 roku, na co powołuje się powódka, podnosząc w uzasadnieniu pozwu, że roszczenie było wymagalne 16 lutego 2012 roku na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 17 stycznia 2012 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności 16 lutego 2012 roku, nie jest okolicznością, ani zdarzeniem, które wystąpiłoby po powstaniu tytułu egzekucyjnego (tj. po 30 marca 2016 roku).

Ponieważ powódka jest stroną przegrywającą sprawę, nie zasługiwał na uwzględnienie również jej wniosek o zasądzenie kosztów procesu.

Mając powyższe uwagi na względzie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.